

Λογοτεχνία και θρησκευτικότητα

Από μικρός, είναι μέσα στα βιβλία και στους συγγραφείς. Δείχνει κλίση στα γράμματα και δεν κάνει ότι και τα άλλα παιδιά. Καθώς μεγαλώνει, παρατηρεί ότι ο κόσμος γύρω του είναι διαφορετικός από αυτόν που αισθάνεται μέσα του, από αυτόν που του έδειξαν τα βιβλία. Υπάρχουν τόσες ομορφιές που οι άνθρωποι δεν μπορούν να δούνε, τόσα πράγματα που γίνονται λάθος. Αποφασίζει να γράψει. Να δείξει στους άλλους όλα όσα υπάρχουν μέσα του και γύρω του. Όλα όσα οι άλλοι δεν μπορούν να δούνε.

Γράφει το πρώτο του βιβλίο. Περήφανος για τη δουλειά που έκανε και έτοιμος να δει τους ανθρώπους γύρω του να διαβάζουν αυτά που έγραψε και ν' αλλάζουν. Το βιβλίο κυκλοφορεί, όμως τίποτα δεν γίνεται. Κανείς δεν δίνει σημασία στα όσα γράφει και όλα συνεχίζουν να είναι όπως πριν. Δεν απογοητεύεται. Σκέφτεται πως το πιο πιθανό, είναι πως τρόπος που έγραψε δεν είναι αυτός που θα μπορέσει να κάνει τους ανθρώπους να δούνε την αλήθεια. Αν στην αρχή δυο τρεις καταλάβαιναν, θα ήταν ένα σημαντικό πρώτο βήμα. Αρχίζει να παρατηρεί τις συνήθειες τους και προσπαθεί να γράψει με τρόπο που θα μπορούν να κατανοήσουν αυτά που θέλει να τους πει. Αλλάζει λίγο το νόημα των πραγμάτων και τα κάνει να φαίνονται πιο απλά απ' ότι είναι. Τελειώνει το δεύτερο βιβλίο του. Αυτή τη φορά, κάποιοι λίγοι διαβάζουν τα όσα γράφει. Νιώθει πολύ μεγάλη ικανοποίηση και συνεχίζει. Ο στόχος τώρα είναι ακόμη περισσότεροι. Παρατηρεί ξανά τις συνήθειές τους. Θέλει να γράψει ακόμη πιο απλά. Ίσως δεν χρειάζεται να πει όλα όσα σκέφτεται εκείνος αλλά να μπει στη σκέψη των άλλων. Να μην γράψει για τον εαυτό του αλλά για εκείνους. Γράφει ακόμη πιο συνηθισμένα. Τα θέματά του τώρα είναι πιο κοντά σε αυτά που καταλαβαίνουν οι πολλοί. Δημοσιεύει και το τρίτο του βιβλίο. Ακόμη περισσότεροι άνθρωποι ανταποκρίνονται. Οι πρώτες κριτικές γράφονται στις εφημερίδες και όλα αυτά τον κάνουν να νιώθει ευτυχημένος. Στη γειτονιά μιλάνε γι αυτόν. Κάποιοι στο δρόμο τον σταματάνε να τον ρωτήσουν για το βιβλίο. Επιτέλους οι άνθρωποι καταλαβαίνουν ότι είναι ένας ξεχωριστός άνθρωπος με ταλέντο και αυτό τον κάνει να νιώθει σημαντικός.

Τώρα πια ξέρει πως έχει βρει τον τρόπο. Θα μιλήσει ακόμη πιο απλά, ακόμη πιο συνηθισμένα. Τα θέματά του δεν θα είναι δύσκολα. Βρήκε επιτέλους το τρόπο για να τον καταλάβουν οι άλλοι. Γράφει για όλα όσα τους απασχολούν. Για το πως αισθάνονται, για όλα όσα ονειρεύονται και θέλουν να πετύχουν, για τις κρυφές τους επιθυμίες και αμαρτίες. Τα βιβλία του γίνονται ανάρπαστα. Εκείνος απολαμβάνει τη δημοσιότητα, το θαυμασμό των ανθρώπων και τη ζήλεια των ομοίων του που προσπαθούν να του μοιάσουν. Έχει κατακτήσει το στόχο του. Έχει βρει το νόημα της ζωής του. Είναι πια συγγραφέας.

Δεν αναλογίστηκε όμως ποτέ πως τα δύσκολα που σκεφτόταν νέος, δεν απασχολούσαν διόλου τους άλλους. Δεν είχαν καμία ανάγκη οι άνθρωποι να διαβάσουν όλα όσα αισθανότανε ούτε και να μάθουν τι είναι αυτό που

κάνουν λάθος. Αν πραγματικά είχαν την ανάγκη να αλλάξουν, θα το είχαν κάνει και χωρίς αυτόν. Στο τέλος, δεν ήταν αυτός που άλλαξε τους ανθρώπους, αλλά οι άνθρωποι εκείνον. Δεν έγινε συγγραφέας. Οι άλλοι τον έκαναν γιατί διάβασαν σε εκείνον όλα όσα ήθελαν να διαβάσουν. Και με την πρώτη ευκαιρία που θα διαβάσουν κάτι που δεν θα τους αρέσει, θα τον κατασπαράξουν, θα τον εξαφανίσουν και στη θέση του να βάλουν τον επόμενο που θα τους πει αυτά που θέλουν να ακούσουν. Χωρίς να νιώσει την αλλαγή όλα αυτά τα χρόνια. έγινε ίδιος με αυτούς που ήθελε ν' αλλάξει.

Η λογοτεχνία και η θρησκευτικότητα έχουν ένα κοινό: την πίστη. Ο πραγματικός πιστός ζει τη ζωή του πιστεύοντας σε κάποιες αλήθειες υπερβατικές και κοινές για όλους τους ανθρώπους. Σκέφτεται και πράττει με βάση αυτές και δεν έχει ανάγκη να τις μεταδώσει στους άλλους, ούτε να ζητήσει την επιδοκιμασία τους γι αυτές, αφού γνωρίζει πως αποτελούν την κοινή βάση της ύπαρξής μας και επομένως δεν έχει κανένα νόημα να ζητήσει τον έπαινο για κάτι που το έχουν όλοι. Κανονίζει τη ζωή του έτσι, ώστε αυτά στα οποία πιστεύει να μην έρχονται σε επαφή με το κέρδος και την απώλεια. Γιατί το κέρδος και η απώλεια, ο έπαινος και το χειροκρότημα, είναι χαρακτηριστικά ατομικά και διόλου δεν έχουν σχέση με την πίστη και τις καθολικές αλήθειες της ζωής. Οι πραγματικοί πιστοί το γνώριζαν αυτό και γι αυτό δεν αντάλλαξαν τίποτα από τη ζωή τους με αυτά στα οποία πιστεύανε. Το ίδιο και οι μεγάλοι καλλιτέχνες.